

רע"פ 8176/18 - חיים שמאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8176/18

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

חיים שמאי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפמ"ק 22082-11-18
מיום 11.11.2018 שניתנה על ידי כב' השופטת מרים
סוקולוב

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

המבקש הורשע ביום 8.11.2018 בבית משפט לעניינים מקומיים (כב' השופטת ר' אופיר), על יסוד הודאתו
ובהסכמת הצדדים, בעבירה על איסור חנייה לפי סעיף 6(ד)(3) לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו),
התשמ"ד - 1983 (ח"נ 66377-02-18) ובעבירה של נסיעה בנתיב תחבורה ציבורית על פי תקנה 22(א) לתקנות
התעבורה, התשכ"א - 1961 (ח"נ 66378-02-18). כחלק מההסכמה אליה הגיעו הצדדים, נגזר על המבקש עונש של
קנס בגין שתי העבירות בסך של 600 ש"ח.

המבקש ערער על פסק הדין וטען להגנה מן הצדק שכן לטענתו לא זומן לדיון בהליך ח"נ 66378-02-18 אלא רק לדיון בהליך ח"נ 66377-02-18, ועל כן ביום בו התקיים הדיון בשני ההליכים הוא היה ערוך להתגונן רק באחד מהם. בית המשפט המחוזי בת"א בעפמ"ק 22082-11-18 (כב' השופטת מ' סוקלוב) דחה ביום 11.11.2018 את ערעור המבקש בנימוק שהמבקש לא עמד על טענותיו אלא הגיע להסדר טיעון עם המשיבה. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, שבה מעלה המבקש טענות דומות לאלו שהעלה בערעור.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטיות או ציבוריות בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.7.2013)). עיינתי בבקשה ובנספחיה ומצאתי כי הבקשה אינה מעוררות שאלה משפטיות עקרונית שחורגת מעניינם של הצדדים, ורשות ערעור אינה נדרשת כדי למנוע עיוות דין. למעלה מהנדרש אוסיף כי דינו של המערער נגזר במסגרת הסדר טיעון אליו הגיע עם בא כוח המשיבה, עם סיום פרשת ההגנה במהלכה העיד המבקש להגנתו. יתרה מכך, העונש שבהסדר הוסכם עליו עם המבקש ובית המשפט לא חרג ממנו.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ט (19.12.2018).

ש ו פ ט